

คำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทย: การสังเคราะห์เชิงเอกสารจากงานวิจัย ที่ได้รับการตีพิมพ์ช่วงปี พ.ศ. 2555–2567

Chinese Slang in the Thai Context: A Documentary Synthesis of Published Research from 2012 to 2024

เทอดเกียรติ เปเล่ล่าดา^{1*}
Thoedkiat Pelaoda^{1*}

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์ลักษณะการสร้างคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทย 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีน และ 3) วิเคราะห์การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ ประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2555–2567 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร ผลการวิจัยพบว่ากลไกการสร้างคำสแลงสามารถจำแนกได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การยืมคำ การสร้างคำใหม่ การแปลงคำ การประสมคำ การย่อคำ การซ้ำคำ และการเล่นเสียงหรือตัวเลข ในขณะเดียวกันปัจจัยที่ส่งผลต่อการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนมีความสัมพันธ์กับหลายมิติ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง สื่อสังคมออนไลน์ ปรากฏการณ์ทางสังคม ตลอดจนวัฒนธรรม และความเชื่อ และในการวิเคราะห์การใช้คำสแลงในสื่อออนไลน์ ได้แก่ พาดหัวข่าว ชัปไตเติล และชื่อเรื่องซีรีส์ พบว่าแต่ละประเภทสื่อเลือกใช้คำสแลงแตกต่างกัน ทั้งในด้านรูปแบบและกลวิธีทางภาษาเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการสื่อสารและกลุ่มผู้รับสาร นอกจากนี้คำสแลงบางคำ เช่น “牛逼” มีการเปลี่ยนแปลงความหมายเมื่อถูกนำมาใช้ในบริบทภาษาไทย สะท้อนให้เห็นถึงพลวัตทางภาษาและบทบาทของสื่อดิจิทัลที่มีต่อการสร้างและการใช้คำสแลง การวิจัยในครั้งนี้ยังเสนอแนวทางเชิงวิชาการและการประยุกต์ใช้ ได้แก่ การเก็บข้อมูลข้ามแพลตฟอร์มและประเภทสื่อ การจัดหมวดหมู่คำสแลงอย่างเป็นระบบ การบูรณาการวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดทำพจนานุกรมคำสแลงเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยในอนาคต

คำสำคัญ : คำสแลงภาษาจีน บริบทภาษาไทย การสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย

^{1*}วิทยาลัยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยครุศาสตร์หัวจง สาธารณรัฐประชาชนจีน
College of International Cultural Exchange, Central China Normal University, China
E-mail: thoedkiat.pelaoda03@outlook.com

*Corresponding author

Abstract

This study aimed 1) to synthesize the characteristics of Chinese slang formation in the Thai context; 2) to analyze the factors contributing to its diffusion; and 3) to examine its application across various types of online media. Employing a documentary research approach, the study has been synthesized by published research from 2012 to 2024 (BE 2555 – 2567). The findings indicated that Chinese slang formation could be classified into seven principal processes: borrowing, neologism, semantic shift, compounding, abbreviation, reduplication, and phonetic or numerical play. Multiple dimensions, including economics, politics, social media, cultural practices, and social phenomena, have shaped the dissemination of slang. An analysis of its usage in online media—including news headlines, subtitles, and series titles—revealed distinct linguistic strategies and stylistic choices tailored to communicative purposes and target audiences. Certain expressions, like “牛逼,” have undergone semantic shifts when translated into Thai, underscoring the dynamic nature of language and the role of digital media in shaping slang creation and dissemination. The study concluded with academic and pedagogical implications, highlighting the importance of cross-platform and cross-media data collection, systematic categorization of slang, the integration of quantitative and qualitative research methods, applications in language pedagogy, and the development of a comprehensive slang dictionary to support future research and learning.

Keyword: Chinese Slang; Thai Context, Research Synthesis

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

คำสแลง (slang) ถือเป็นองค์ประกอบของภาษาที่อยู่ในระดับไม่เป็นทางการ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเชิงสังคมภาษาศาสตร์ (sociolinguistics) เนื่องจากสามารถสะท้อนทั้งอัตลักษณ์และพลวัตของชุมชนผู้ใช้ภาษา คำสแลงไม่เพียงแต่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระเท่านั้น แต่ยังใช้เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันของกลุ่ม (in-group) และเพื่อแสดงทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนสถานะอารมณ์ของผู้พูด (Eble, 1996) คุณลักษณะดังกล่าวทำให้คำสแลงเป็นกลไกสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์เชิงภาษา (linguistic identity) และเป็นตัวสะท้อนความสัมพันธ์เชิงอำนาจและวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆ

ในบริบทสังคมไทยร่วมสมัย ปรากฏการณ์การแพร่กระจายของวัฒนธรรมจีนมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะจากสื่อบันเทิงและสื่อดิจิทัล เช่น ซีรีส์โทรทัศน์ เพลงสมัยนิยมของจีน (C-Pop) เกมออนไลน์ รวมทั้งแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียสัญชาติจีน เช่น Weibo (微博), Bilibili (哔哩哔哩) และ Douyin (抖音) ปัจจัยเหล่านี้ได้ส่งผลให้เกิดการยืมและประยุกต์ใช้คำสแลงภาษาจีนเข้าสู่ภาษาไทยอย่างแพร่หลาย (ชุดิมา เข้มเจริญ และปริญญา มงคลพาณิชย์, 2567) โดยคำสแลงจำนวนหนึ่งได้ถูกปรับเปลี่ยนด้านโครงสร้าง รูปแบบเสียง และความหมาย เพื่อให้เข้ากับระบบภาษาไทยและสอดคล้องกับกรอบวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษา

การแพร่กระจายของคำสแลงภาษาจีนในสื่อสังคมออนไลน์ไม่สามารถอธิบายได้จากมิติทางโครงสร้างทางภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ภาษาและการก่อรูปของความหมายใหม่ในเชิงสื่อสาร กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural communication) ที่ García and Wei (2014) ชี้ให้เห็นว่าภาษาในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ไม่เพียงแต่ดำรงอยู่ในกรอบปิดหรือจำกัดวง (self-contained framework) แต่เกิดการผสมผสาน (hybridity) และการสร้างสรรค์ใหม่อย่างต่อเนื่อง

แม้จะมีงานศึกษาที่กล่าวถึงคำสแลงภาษาจีนในบริบทไทยอยู่บ้าง แต่ยังพบช่องว่างขององค์ความรู้หลายประการ เช่น การขาดการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการยืม การนำไปใช้ และการเปลี่ยนความหมายของคำสแลงเมื่อถูกใช้ในภาษาไทย งานวิจัยส่วนใหญ่ยังมุ่งอธิบายลักษณะคำหรือยกตัวอย่างเชิงพรรณนา โดยไม่ได้เชื่อมโยงรูปแบบการสร้างคำสแลงกับปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม หรือบทบาทของสื่อออนไลน์อย่างชัดเจน อีกทั้งยังไม่มี การเปรียบเทียบการใช้คำสแลงข้ามประเภทสื่ออย่างเป็นระบบ ทำให้ยังไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของคำสแลงในสังคมร่วมสมัยได้ครบถ้วน ช่องว่างเหล่านี้ชี้ให้เห็นความจำเป็นของการทบทวนวิเคราะห์ที่อธิบายทั้งวิธีสร้างคำ การแพร่กระจาย และการเปลี่ยนความหมายของคำสแลงภาษาจีนในบริบทไทยอย่างครอบคลุม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 สังเคราะห์ลักษณะการสร้างคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทยจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์แล้ว
- 1.2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์แล้ว
- 1.2.3 วิเคราะห์การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์แล้ว

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา บทความนี้มุ่งศึกษาเฉพาะคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทย โดยรวบรวมและวิเคราะห์จากงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2555–2567 โดยคัดเลือกเฉพาะผลงานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงและผ่านการประเมินคุณภาพเชิงวิชาการ เพื่อนำมาสังเคราะห์ลักษณะการสร้างคำ บริบทการใช้ และแนวโน้มการแพร่กระจายของคำสแลง

1.3.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ผู้วิจัยมุ่งศึกษาวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทย แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากฐานข้อมูลออนไลน์ที่มีความเป็นระบบและน่าเชื่อถือ ได้แก่ ThaiJO และ ThaiLIS โดยผู้วิจัยเลือกใช้ฐานข้อมูลทั้งสองแหล่งเนื่องจากเป็นคลังผลงานวิชาการที่ผ่านการประเมินคุณภาพ มีความครบถ้วนด้านเนื้อหา และสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกต่อการสืบค้น

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสืบค้นเอกสารภาษาไทยและภาษาจีนจากฐานข้อมูลวิชาการมีความเป็นระบบและน่าเชื่อถือ โดยคัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสแลงภาษาจีนในบริบทของภาษาไทยหรือในเชิงเปรียบเทียบไทย-จีน ซึ่งตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2555–2567 โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 พิจารณาชื่อเรื่องและบทคัดย่อของงานวิจัยที่ปรากฏในฐานข้อมูล เพื่อคัดกรองเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทย

2.2 ศึกษางานวิจัยในรูปแบบฉบับเต็ม โดยมุ่งเน้นการทำความเข้าใจโครงสร้าง แนวทางการวิจัย และข้อสรุปเชิงวิชาการอย่างรอบด้าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมุ่งศึกษาวิธีการสร้างคำสแลง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแพร่หลายของคำสแลง รูปแบบการใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอแนะจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลทั้งหมดถูกนำมาพิจารณาเปรียบเทียบและอภิปรายร่วมกัน (Data Triangulation) เพื่อสังเคราะห์ประเด็นสำคัญและสรุปผลการศึกษาอย่างเป็นระบบและชัดเจน

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ลักษณะการสร้างคำสแลงภาษาจีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบการสร้างคำสแลงสามารถจำแนกได้หลายลักษณะ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปลักษณะการสร้างคำสแลงจากบทความเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้รับการตีพิมพ์ ได้แก่ การประสมคำ การยืมคำ การถอดเสียง การสร้างคำใหม่ การย่อคำ การซ้ำคำ และการเล่นเสียงหรือตัวเลข นอกจากนี้ ยังพบว่าสแลงบางกลุ่ม

มีพัฒนาการเชิงโครงสร้างจนขยายระดับเป็นวลีหรือประโยค โดยเฉพาะในบริบทของสื่อออนไลน์ที่ให้ความสำคัญต่อความกระชับและความหมายโดยนัยในการสื่อสาร

ตารางที่ 1 สรุปลักษณะการสร้างคำสแลง

ชื่อผลงาน/ผู้แต่ง(ปี)	แปลงคำ	ประสมคำ	ยืมคำ	สร้างคำใหม่	ย่อคำ	ซ้ำคำ	เล่นเสียงหรือตัวเลข
การศึกษาเปรียบเทียบ คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน. เพชร (2556)		✓	✓	✓	✓		✓
การวิเคราะห์พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์हरिनหมिनรื่อเป้าและชินหวารื่อเป้าในแง่ความหมายของคำศัพท์โครงสร้างวลีและประโยค.ชวนพิศ เทียมทัน (2557)	✓				✓		
วิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของใบเตย อาร์สยาม. อุไรวรรณ สิงห์ทอง และคณะ (2560)	✓		✓	✓			
ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงเงินในสื่อสังคมออนไลน์ช่วงปี พ.ศ. 2555-2563. ชุติมา เข้มเจริญ และปริญญา มงคลพาณิชย์ (2567)			✓	✓	✓		
การศึกษาวิเคราะห์คำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์. เนตรนันทิพย์ บุคดวงศ์ และสิทธิพงศ์ มีกุล (2563)	✓		✓	✓			
โครงสร้างและความหมายคำสแลงภาษาจีน. เศรษฐพร เรืองเที่ยง (2565)		✓	✓			✓	
คำสแลง“牛逼”(niubi) ในภาษาจีนปัจจุบัน. วีรภัทร ภคพงศ์พันธุ์ (2567)		✓					✓
กลวิธีการใช้ภาษาและหน้าที่ของชื่อซีรีส์จีนที่เป็นภาษาไทยในแอปพลิเคชัน iQIYI. เหยียน อุ๋ (2567)			✓	✓		✓	
การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงเงินในสื่อสังคมออนไลน์. เสี่ยว เหมยหลิง (2567)	✓	✓		✓	✓		✓

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าลักษณะการสร้างคำสแลงมีความหลากหลาย ผู้วิจัยได้ทำการจัดหมวดหมู่ลักษณะของการสร้างคำสแลง โดยอ้างอิงจากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้รับการตีพิมพ์มาแล้วก่อนหน้านี้ พบว่าลักษณะการสร้างคำสแลงที่พบมากที่สุดคือ การยืมคำจากภาษาอื่น และการสร้างคำใหม่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ของสื่อออนไลน์ โดยเฉพาะคำภาษาจีนและคำที่เกิดขึ้นจากกระแสอินเทอร์เน็ตถูกนำมาใช้เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของผู้ใช้ภาษาในยุคปัจจุบัน รองลงมาคือ การแปลคำ การประสมคำ เป็นกลไกที่ช่วยให้ผู้ใช้ภาษาสามารถสร้างความหมายใหม่ได้โดยไม่จำเป็นต้องสร้างคำใหม่ทั้งหมด เช่น การเปลี่ยนหน้าที่ของคำหรือผสมคำเพื่อให้เกิดความหมายเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมักพบในภาษาวัยรุ่นและพาดหัวข่าวจีน การย่อคำ การเล่นเสียงหรือตัวเลข และการซ้ำคำตามลำดับ ลักษณะเหล่านี้จะพบไม่มาก แต่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา และผู้ใช้ภาษาสามารถปรับเปลี่ยนหรือดัดแปลงภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และยุคสมัยได้อย่างหลากหลาย

3.2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีน

จากหลักฐานงานวิจัยของ ชูติมา เข้มเจริญ และปริญญ์ มงคลพานิชย์ (2567) ซึ่งได้ศึกษาการจำแนกปัจจัยที่ก่อให้เกิดคำสแลงโดยอ้างอิงจากงานวิจัยของนักวิจัยชาวจีน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดคำสแลงสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ อาทิ การค้าการลงทุนเงินในประเทศไทย และการมีอยู่ของชุมชนคนจีนโพ้นทะเล ซึ่งเอื้อต่อการแพร่เข้ามาของคำภาษาจีนบางคำในสังคมไทย 2) ด้านการเมืองการปกครอง แม้ว่าสังคมไทยจะไม่ใช้คำสแลงภาษาจีนในบริบททางการเมืองไทยโดยตรง แต่มีบางคำที่สะท้อนปรากฏการณ์สังคมในจีนจำนวนหนึ่งได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่อไทย โดยเฉพาะในข่าวจีนศึกษาและบทวิเคราะห์ทางการเมือง เป็นต้น 3) ด้านปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งสัมพันธ์กับพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจวัฒนธรรมจีน เช่น การเรียนภาษาจีน การเดินทางท่องเที่ยวประเทศจีน เป็นต้น 4) ด้านสื่อสังคมออนไลน์และมัลติมีเดีย โดยแอปพลิเคชันจีนเช่น Douyin iQIYI WeTV Bilibili รวมถึงเพจข่าวจีนต่าง ๆ เป็นช่องทางสำคัญในการเผยแพร่คำสแลงภาษาจีนเข้าสู่สังคมไทย 5) ด้านวงการบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์จีน รายการวาไรตี้ หรือไอดอลจีน ต่างมีบทบาทในการสร้างและใช้คำสแลง ส่งผลให้คำสแลงจีนจำนวนมากถูกยืมมาใช้ในบริบทไทยมากยิ่งขึ้น 6) ด้านการแพร่หลายของภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะการเรียนภาษาจีนที่เพิ่มสูงขึ้นในประเทศไทย ส่งผลให้ผู้ใช้ภาษาไทยคุ้นเคยกับคำภาษาจีนมากขึ้นและมีการนำคำสแลงจีนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน 7) ด้านการสร้างคำใหม่ พบว่าผู้ใช้ภาษาไทยนำคำจีนมาดัดแปลง ดัดเสียง หรือผสมกับภาษาไทย จนเกิดเป็นคำสแลงเฉพาะในบริบทไทย ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยทั้ง 7 ด้านมีบทบาทอย่างมากต่อการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนในสังคมไทยอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังได้มีการรวบรวมตัวอย่างคำสแลงจากสื่อสังคมออนไลน์ในช่วงปี พ.ศ. 2555–2563 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการเกิดคำสแลง คือด้านการสร้างคำใหม่ ซึ่งสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ตลอดจนการปรับตัวของผู้ใช้ภาษาในการสื่อสาร เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสี่ยว หมิงหลิง (2567) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการใช้คำสแลงอย่างแพร่หลายคืออิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์ การใช้คำสแลงในสื่อสังคมออนไลน์เป็นไปเพื่อแสดงความสนิทสนม และเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ วิรภัทร ภคพงศ์พันธุ์ (2567) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำสแลงภาษาจีนคำว่า “牛逼” พบว่าคำดังกล่าวมักใช้ในระดับภาษาพูด โดยเฉพาะในบริบทที่ผู้สนทนามีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ขณะเดียวกันงานวิจัยของ เพชร (2556) ได้เสนอว่าปัจจัยร่วมในการเกิดและแพร่หลายของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน คือ ปรากฏการณ์ทางสังคม และการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตามยังพบว่าปัจจัยที่แตกต่างกันในด้านของวัฒนธรรมและความเชื่อซึ่งสะท้อนถึงความแตกต่างในบริบทการใช้ภาษาของแต่ละกลุ่มผู้ใช้ภาษา

โดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดและการแพร่หลายของคำสแลงมีความหลากหลายและซับซ้อน ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและพลวัตทางสังคม ผลการศึกษาจากงานวิจัยที่ถูกตีพิมพ์แล้วชี้ให้เห็นว่าคำสแลงไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเพื่อการสื่อสารเชิงเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่สร้างความรู้สึกเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน แสดงความใกล้ชิดสนิทสนม และสร้างอัตลักษณ์ร่วมของผู้ใช้ภาษาในสังคมออนไลน์

จากมุมมองเชิงภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics) การใช้คำสแลงสะท้อนบทบาทของภาษาในฐานะเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและสัญลักษณ์อัตลักษณ์ของกลุ่มผู้ใช้ภาษา ในขณะที่กรอบทฤษฎีวัฒนธรรมร่วมสมัย (Contemporary Cultural Studies) ชี้ให้เห็นว่าภาษาเป็นปรากฏการณ์ที่เคลื่อนไหวและปรับตัวไป

ตามพลวัตของสังคม เทคโนโลยี และสื่อสังคมออนไลน์ การวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้จึงไม่เพียงช่วยอธิบายปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ ความยืดหยุ่น และการปรับตัวของผู้ใช้ภาษาต่อบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

3.3 การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โดยมี “ภาษา” เป็นสื่อกลางสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูล การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ของแต่ละประเภทสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทั้งในด้านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหา และวิธีการสื่อสาร

จากการรวบรวมงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว พบว่าสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือความหลากหลายในการนำเสนอสแลงภาษาจีนในสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น งานวิจัยของ เศรษฐพร เรืองเที่ยง (2565) พบว่าคำสแลงภาษาจีนสะท้อนอิทธิพลของสื่อบันเทิงทั้งในกระบวนการสร้างคำและการเกิดคำสแลงใหม่อย่างต่อเนื่อง และจากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆจากงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ และสามารถสรุปได้ 3 ประเด็นหลักดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความแตกต่างของประเภทของสื่อ

ประเภทสื่อ	ลักษณะเด่น	กลวิธี	ความเสี่ยงหรือข้อควรระวัง
พาดหัวข่าว เช่น The Standard, Sanook, Thairath	ประโยคสั้น มีความกระชับ เข้าใจได้ง่าย	คำย่อ/คำสแลง การตัดคำ	เกิดความเข้าใจผิดจากคำที่กำกวม
ซับไตเติล เช่น ซับในซีรีส์จีนบน iQIYI WeTV Bilibili	สามารถอ่านได้เร็ว จากัดพื้นที่	ใช้ถ้อยคำที่กระชับรัดกุม	สูญเสียอัตลักษณ์หรือรายละเอียดสำคัญ
ชื่อเรื่องซีรีส์ เช่น ชื่อซีรีส์บนโปสเตอร์ iQIYI	สร้างแรงดึงดูด โน้มน้าวใจ	ใช้คำทับศัพท์ ไทย-จีน คำสแลง/สำนวน	การสื่อความหมายที่เข้าใจได้ยากหรือไม่ตรงกับเนื้อหา

จากตารางที่ 2 สามารถสังเกตได้ว่าแต่ละประเด็นมีลักษณะเด่นและกลวิธีการใช้คำสแลงที่แตกต่างกันตามประเภทของสื่อ ประเด็นที่หนึ่งคือการพาดหัวข่าวมักนิยมใช้ประโยคสั้น กระชับ และเข้าใจง่าย พร้อมทั้งมีการใช้คำย่อหรือคำสแลงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความโดดเด่นให้กับหัวข้อข่าว อย่างไรก็ตามสิ่งที่ควรระมัดระวังคือการเลือกใช้คำที่มีความหมายกำกวม ซึ่งอาจส่งผลให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนหรือไม่ชัดเจน ประเด็นที่สองคือคำบรรยาย (ซับไตเติล) ในปัจจุบันภาพยนตร์และซีรีส์จีนได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย โดยทั่วไปมักมีการใส่คำบรรยายภาษาไทยประกอบสื่อหรือเนื้อหาเพื่อช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและเข้าถึงความหมายได้ง่ายขึ้น ในบางกรณีอาจมีการใช้คำสแลงหรือภาษาที่ไม่เป็นทางการเพื่อสร้างความใกล้ชิดและสะท้อนวัฒนธรรมร่วมสมัย เช่น การใช้คำสแลงวัยรุ่นในซับไตเติลซีรีส์จีน เพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างทันที อย่างไรก็ตามการใช้คำสแลงที่มากเกินไปหรือใช้คำที่ไม่เหมาะสมอาจเสี่ยงต่อการสูญเสียอัตลักษณ์ทางภาษาของต้นฉบับ และลดทอนรายละเอียดสำคัญของเนื้อหา เช่น อารมณ์ของตัวละคร ดังนั้นผู้แปลหรือผู้สร้างคำบรรยายควรพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อรักษาสมดุลระหว่างความเข้าใจของผู้ชมและความถูกต้องของเนื้อหา ประเด็นที่สามคือการตั้งชื่อเรื่องซีรีส์ ในยุคปัจจุบันการตั้งชื่อซีรีส์มีแนวโน้มที่จะใช้คำสแลง คำทับศัพท์ ไทย-จีน หรือแม้แต่การเล่นคำและสำนวนต่าง ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจและกระตุ้นความอยากรับชมของผู้ชม อย่างไรก็ตามการใช้คำเหล่านี้อาจทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือไม่ตรงกับเนื้อหาที่แท้จริงของเรื่อง ซึ่งประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เหยียน อู๋ (2567) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษาและบทบาทของชื่อเรื่องซีรีส์จีนในแอปพลิเคชัน iQIYI (爱奇艺) โดยพบว่าการใช้คำสแลงภาษาจีนรวมถึงการนำภาษาไทยมาใช้ในการตั้ง

ชื่อเรื่องมีบทบาทสำคัญในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมและกระตุ้นให้เกิดความต้องการรับชมซีรีส์จีนผ่านแพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ดังกล่าว

4. อภิปรายผล

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ พบว่ากลไกการสร้างคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทยมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การแปลงคำ การประสมคำ การยืมคำ การสร้างคำใหม่ การย่อคำ การซ้ำคำ และการเล่นเสียงหรือตัวเลข กลไกเหล่านี้สะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ของผู้ใช้ภาษาในการปรับคำให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และรูปแบบการสื่อสารทั้งในไทยและจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาก่อนหน้านี้ที่ชี้ว่าคำสแลงมีรูปแบบการสร้างที่สามารถวิเคราะห์ได้อย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตามประเด็นเรื่องการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนผ่านสื่อบันเทิงและแพลตฟอร์มออนไลน์ยังไม่ปรากฏอย่างชัดเจนในงานวิจัยก่อนหน้านี้ และยังจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อทำความเข้าใจบทบาทของสื่อต่อการสร้างและการใช้คำสแลงในสังคมปัจจุบัน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแพร่หลายของคำสแลงภาษาจีนอย่างเด่นชัดที่สุด คือ การสร้างคำใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา หากยังสะท้อนถึงความสามารถในการปรับตัวของผู้ใช้ภาษา ที่พยายามสร้างถ้อยคำใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อบริบทและความต้องการทางการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา คำสแลงที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างใหม่นี้มักมีพลังในการดึงดูดความสนใจ มีความแปลกใหม่ และสามารถสื่อความหมายได้รวดเร็ว ตรงประเด็น ทำให้ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ และยังมีปัจจัยเสริมอื่น ๆ ที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์ที่ทำหน้าที่เป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่และทำให้คำสแลงแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว ปรากฏการณ์ทางสังคมที่ก่อให้เกิดคำใหม่เพื่อสะท้อนถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งเปิดพื้นที่ให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางภาษา ตลอดจนความเชื่อและค่านิยมของผู้คนที่มีผลต่อการเลือกใช้คำสแลงในแต่ละชุมชน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ทำให้คำสแลงภาษาจีนยังคงถูกใช้อย่างแพร่หลายในสังคมปัจจุบัน

การใช้คำสแลงภาษาจีนในสื่อออนไลน์ยังสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการใช้คำสแลงที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับกลยุทธ์การสื่อสารเฉพาะของแต่ละสื่อ เช่น ในการพาดหัวข่าว มักเน้นการใช้ถ้อยคำที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย โดยอาศัยคำย่อหรือคำสแลงเพื่อสร้างความดึงดูดสายตาและกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในการติดตามเนื้อหาต่อไป ขณะที่คำบรรยาย (ซับไตเติล) ในสื่อภาพยนตร์หรือรายการออนไลน์ มักเลือกใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ และตรงประเด็น เพื่อช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว และการตั้งชื่อเรื่องของซีรีส์ ภาพยนตร์ หรือคอนเทนต์บันเทิง มักอาศัยคำทับศัพท์ไทย-จีน หรือคำสแลงเพื่อสร้างความแปลกใหม่และเสริมแรงจูงใจให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจและอยากเข้าถึงเนื้อหานั้น ๆ ซึ่งวิธีการเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงการใช้คำสแลงในเชิงสร้างสรรค์ แต่ยังแสดงให้เห็นว่าคำสแลงสามารถทำหน้าที่เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่ช่วยให้สอดคล้องกับความนิยมของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน

คำสแลงจึงไม่ได้มีเพียงบทบาทเฉพาะในระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลเท่านั้น แต่ยังถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการออกแบบเนื้อหาและกลยุทธ์ทางการสื่อสาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพลวัตและความยืดหยุ่นของภาษาในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในสังคมปัจจุบันอย่างชัดเจน และในส่วนของการศึกษาเชิงลึกของคำว่า

“牛逼” แสดงให้เห็นถึงพลวัตของภาษาอย่างชัดเจนเช่นเดียวกัน คำดังกล่าวถือเป็นคำสแลงและภาษาที่ไม่เป็นทางการในภาษาจีน แต่เมื่อถูกนำมาใช้ในบริบทใหม่ ๆ ก็มีการปรับเปลี่ยนทั้งด้านความหมายและการใช้งานเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสื่อสาร ตลอดจนเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งทางวัฒนธรรมที่อาจเกิดจากการตีความหรือการนำไปใช้ผิดบริบท การปรับเปลี่ยนดังกล่าวไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงความละเอียดอ่อนในการเลือกใช้ภาษา แต่ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดระดับความแรงของคำและความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ดังนั้น การศึกษาคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทยจึงไม่ควรถูกจำกัดอยู่เพียงการอธิบายโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่ควรเชื่อมโยงการวิเคราะห์เข้ากับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และประเภทของสื่อ เพื่อให้เข้าใจคำสแลงในฐานะรูปแบบการใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การวิเคราะห์ในลักษณะนี้จะช่วยให้สามารถทำความเข้าใจพลวัตของ

ภาษาได้อย่างรอบด้านและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ตลอดจนสะท้อนถึงบทบาทของคำสแลงในฐานะเครื่องมือสื่อสารที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ อัตลักษณ์ และความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้ใช้ภาษาในยุคดิจิทัล

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาคำสแลงภาษาจีนในบริบทภาษาไทยมีความครอบคลุมสามารถต่อยอดในเชิงวิชาการและการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางเชิงปฏิบัติและการประยุกต์ใช้โดยอาศัยข้อค้นพบที่ได้จากการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

5.1.1 การเก็บข้อมูลข้ามแพลตฟอร์มและข้ามประเภทสื่อ ควรดำเนินการเก็บข้อมูลจากแพลตฟอร์มออนไลน์ทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน ครอบคลุมหลากหลายรูปแบบรวมถึงบทความ คอมเมนต์ วิดีโอ และโพสต์สาธารณะ เพื่อให้สามารถสะท้อนรูปแบบการใช้คำสแลงได้อย่างรอบด้าน ทั้งในด้านความหมาย การใช้งานบริบททางสังคม และรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันในแต่ละแพลตฟอร์ม การเก็บข้อมูลในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของคำสแลง ประเภทผู้ใช้ และวัฒนธรรมการสื่อสารของแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบ

5.1.2 การจัดหมวดหมู่คำสแลง คำสแลงแต่ละคำควรได้รับการจัดประเภทตามบริบททางสังคมที่ชัดเจน เช่น ด้านการเมือง ด้านความบันเทิง ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น การจัดหมวดหมู่คำสแลงจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับบริบททางสังคมได้อย่างมีระบบ

5.1.3 การผานระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ควรใช้วิธีเชิงปริมาณในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การวัดความถี่และสัดส่วนของคำสแลงในแต่ละบริบท ร่วมกับวิธีเชิงคุณภาพ เช่น การวิเคราะห์รายคำอย่างเจาะลึกและการพิจารณาบริบทการใช้เพื่อให้เข้าใจทั้งโครงสร้างของภาษาและวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง

5.1.4 การประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในด้านการสอนภาษาจีนและการเรียนรู้คำสแลงควรมีการระบุบริบทการใช้งานที่เหมาะสมของคำสแลงแต่ละคำอย่างชัดเจน ทั้งในแง่ของสถานการณ์ที่ควรใช้และสถานการณ์ที่ไม่ควรใช้ รวมถึงการให้คำเตือนหรือข้อจำกัดในการใช้งานเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับระดับความสัมพันธ์ บทสนทนาของบริบทต่าง ๆ ข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงช่วยลดความเสี่ยงในการใช้คำที่ไม่เหมาะสม แต่ยังช่วยสร้างความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของคำสแลงภาษาจีน และในทางปฏิบัติครูผู้สอนสามารถนำคำสแลงมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การจำลองสถานการณ์การสื่อสารในชีวิตจริง การแปลสื่อออนไลน์ที่มีการใช้คำสแลง หรือการอภิปรายเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับความหมายและนัยแฝงของคำสแลงของสื่อแต่ละประเภท วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำสแลงในเชิงบริบท ไม่เพียงจำกัดอยู่แค่การท่องจำความหมาย แต่ยังเข้าใจการเลือกใช้ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

5.1.5 การจัดทำพจนานุกรมคำสแลง ควรให้ความสำคัญกับการรวบรวมข้อมูลที่ครบถ้วนและมีบริบทการใช้ที่ชัดเจน ไม่เพียงแต่ระบุความหมายของคำ แต่ควรเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของสื่อที่ใช้คำสแลงนั้น ระดับความเป็นทางการ ตัวอย่างประโยค และข้อจำกัดในการใช้งาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ไม่เหมาะสม และพจนานุกรมคำสแลงยังสามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสอนภาษาได้อย่างหลากหลาย ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นสื่อประกอบการเรียน เช่น ให้นักเรียนศึกษาบริบทการใช้คำสแลงผ่านตัวอย่างประโยคจริง การเปรียบเทียบความแตกต่างของคำสแลง หรือการฝึกสนทนาโดยใช้คำสแลงที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น และในมิติของงานวิจัยและการศึกษาเชิงภาษา พจนานุกรมคำสแลงยังเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์แนวโน้มการแพร่หลายของคำสแลง การเปลี่ยนแปลงของความหมาย การยืมคำ และพฤติกรรมสื่อสารของผู้ใช้ภาษาในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้การจัดทำพจนานุกรมที่มีความละเอียดรอบด้าน จะช่วยให้การศึกษาและการเรียนรู้คำสแลงเป็นไปอย่างเป็นระบบ สามารถสะท้อนพลวัตของภาษาในสังคมปัจจุบันได้อย่างชัดเจน

5.2 ข้อเสนอในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

แม้ว่าการศึกษานี้จะได้สังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ แต่อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรได้รับการพิจารณาในการดำเนินการวิจัยในอนาคต

5.2.1 ข้อจำกัดหลัก การพึ่งพาข้อมูลจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งมีระยะเวลาล่าช้าจากช่วงเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาจริง โดยเฉพาะในสื่อออนไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้การเก็บข้อมูลจากแหล่งตีพิมพ์เพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถสะท้อนการใช้คำสแลงภาษาจีนได้อย่างครบถ้วนและทำให้ข้อมูลที่ปรากฏเป็นลักษณะ “ย้อนหลัง” และอาจไม่ทันต่อคำสแลงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่มีความหลากหลายสูง ทั้งในด้านแพลตฟอร์ม ผู้ใช้ และรูปแบบการสื่อสาร ส่งผลให้ภาพรวมของพลวัตคำสแลงภาษาจีนในบริบทไทยอาจคลาดเคลื่อนหรือตีกรอบแคบกว่าการใช้จริงในสังคมร่วมสมัย

5.2.2 แนวทางการวิจัยในอนาคต ควรให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลแบบ Real-time data collection ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา เช่น Weibo, Douyin และ Bilibili เนื่องจากแพลตฟอร์มเหล่านี้เป็นพื้นที่ที่ผู้ใช้ภาษามีการสื่อสารและสร้างสรรค์คำสแลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว การเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถติดตามสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลง และการแพร่หลายของคำสแลงได้อย่างทันทั่วถึงและตรงกับบริบทการใช้งานจริง

นอกจากนี้ควรนำวิธีหรือเครื่องมือวิเคราะห์การแพร่หลายของคำสแลงมาใช้เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบ กลไก และปัจจัยที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายของคำสแลงในแต่ละชุมชนผู้ใช้ภาษา การวิเคราะห์ดังกล่าวยังช่วยสะท้อนความแตกต่างด้านพฤติกรรมการใช้ภาษา ระดับความนิยมของคำ และลักษณะเฉพาะของกลุ่มผู้ใช้ในแต่ละแพลตฟอร์ม ทำให้การศึกษามีความรอบด้านและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

6. เอกสารอ้างอิง

- ชวนพิศ เทียมทัน. (2557). การวิเคราะห์พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์เหอหนานหรือเป่าและซินหัวหรือเป่าในแง่ความหมายของคำศัพท์โครงสร้างวลีและประโยค. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 7(2), 1-32.
- ชุดิมา เข้มเจริญ, และปริญา มงคลพาณิชย์. (2567). ปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงจีนในสื่อสังคมออนไลน์ช่วงปี พ.ศ. 2555- 2563. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 18(1), 129-143.
- ดวงพร รื่นเรืองฤทธิ์, และ Huang Guomei. (2561). ภาพสะท้อนชีวิตรักและการแต่งงานของชาวจีนผ่านคำสแลงในแต่ละยุค. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(1), 87-94.
- เนตรน้ำทิพย์ บุตดาวงค์, และสิทธิพงศ์ มีกุล. (2563). การศึกษาวิเคราะห์คำสแลงภาษาจีนที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 16(1), 98-114.
- เพชร. (2556). การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 8(15), 49-64.
- วานิสสา จันทธานุสรณ์, XIAO MIN, และรัตนกุล กาญจนะพรกุล. (2565). การศึกษากลยุทธ์การแปลบทบรรยายได้ภาพในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่องนาจา ตอนมารน้อยจุติ. *Journal of Modern Learning Development*, 8(2), 478-491.
- วีรภัทร ภคพงศ์พันธุ์. (2567). คำสแลง “牛逼” (niubi) ในภาษาจีนปัจจุบัน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 15(1), 55-71.
- เศรษฐพร เรื่องเที่ยง. (2565). โครงสร้างและความหมายคำสแลงภาษาจีน. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รำไพพรรณี (ออนไลน์)*, 3(2), 1-18.
- เสี่ยว เหมยหลิง. (2567). การศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในสื่อสังคมออนไลน์ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เหียนยู่. (2567). กลวิธีการใช้ภาษาและหน้าที่ของชื่อซีรีส์จีนที่เป็นภาษาไทยในแอปพลิเคชัน iQIYI. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 41(3), 1-20.

- อุไรวรรณ สิงห์ทอง, หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น, และขวัญดาว บุญทอง. (2560). วิเคราะห์การใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของโบเตย อาร์สยาม. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(1), 73–78.
- Eble, C. C. (1996). *Slang and sociability: In-group language among college students*. University of North Carolina Press.
- García, O., & Wei, L. (2014). *Translanguaging: Language, bilingualism and education*. Palgrave Macmillan.